

Geachte oud-bestuursleden,

Geachte leden van de Raad van Advies,

Geachte commissieleden,

Geacht bestuur van Dance 2.0,

Geachte alumnileden en niet-dansende leden,

Geachte leden,

Geachte aanwezigen,

“Vergeet niet te genieten!” was het advies wat wij het afgelopen jaar vaak te horen kregen. Dus dat deden we dan maar. We genoten enorm van alle leuke activiteiten, het contact met de leden, onze urenlange vergaderingen, de gezellige dagen op de bestuurskamer en natuurlijk het dansen. Achteraf zijn we extra dankbaar voor die beginperiode waarin we zorgeloos genoten, de tijd dat we nog dachten dat het sluiten van de Pnyx (onze bestuurskamer) het grootste obstakel in ons jaar zou zijn. Well, how little did we know...

Het was ook in die eerste periode dat wij onze grootste groeispurt gehad hebben. Waar we ons er eerst nog doorheen moesten bluffen, groeiden we stuk voor stuk in onze functie tot zelfverzekerde en hardwerkende bestuurders. Met een duidelijk beleidsplan voor ogen gingen we samen elke uitdaging aan. De les dat niets zo gaat zoals jij het hebt voorbereid is bij ons diep ingesleten. We leerden voor onszelf maar ook vooral voor de vereniging op te komen. We leerden improviseren, prioriteiten te stellen en ver out of the box te denken. Vaardigheden die het tweede halfjaar erg goed van pas bleken te komen.

Er bestond namelijk geen pandemie-draaiboek wat we er even bij konden pakken. We leerden omgaan met teleurstellingen en roeien met de riemen die we hadden. Online danslessen, online borrels en uiteindelijk buitenlessen op de stoep van Olympos. Verre van ideaal natuurlijk, maar wel het beste wat wij jullie op dat moment konden bieden.

Soms vragen mensen mij wel eens of ik geen spijt heb van mijn bestuursjaar of dat ik achteraf niet liever in een ander jaar gesolliciteerd had.

Dan denk ik terug aan alle mooie momenten die wél hebben mogen beleven; de MaBo's, het introductieweekend, de kroegentocht, de dansworkshops, onze CoBo, het kerstdiner, de Themabekendmaking van In Harmony, de Weekhapweek, ons DIESdiner, ga zo maar door. Ik denk aan de intens hechte band die ik met deze vijf vrouwen hier naast mij heb opgebouwd. Zo hard als we vaak hebben gelachen, zo hard konden we soms ook samen huilen. Zodra ik dat allemaal beseft heb antwoord ik die mensen: “Nee, ik had dit voor geen goud willen missen.”

Want ik ben trots.

Trots op wat wij met zijn zessen hebben neergezet.

Trots op hoe wij alle uitdagingen zijn aangegaan.

Trots op ons uitgevoerde duurzaamheidsbeleid.

Trots op de paarse liefde die wij ondanks de lockdown in stand hebben gehouden.

Lieve meiden, collega's, vriendinnen, zusjes.

Ik ben trots op jullie. Bedankt voor al jullie bloed, zweet en tranen die jullie in onze mooie vereniging hebben gestoken.

Nu gaan wij plaatsmaken voor onze opvolgers die hier nu nog voor ons zitten. Lieve Merel, Anna, Leanne, Claire, Zoe en Mandy. Met het volste vertrouwen geven wij nu het stokje door aan jullie. We kunnen niet wachten om jullie hetzelfde avontuur te zien beleven en zullen natuurlijk het hele jaar voor jullie klaarstaan, mocht dat nodig zijn.

Dan is er nog één laatste groep mensen die ik vanaf deze plek wil bedanken en dat zijn jullie: onze leden. Dankjulliewel voor jullie steun, jullie vertrouwen in ons en bovenal het plezier wat wij met jullie hebben mogen beleven.

Één ding is zeker; het was een onvergetelijk jaar.

Dankjulliewel.

Wissel

Manon: Lieve Manon, Lieve Menjen, wat ben jij een sterke vrouw. Wat een gemiddeld mens in 10 jaar meemaakt, werd voor jou even in één jaar gepropt. Toch stond je altijd voor ons klaar en liet je ons vaak lachen met al je verschillende accenten en bijzondere zithoudingen tijdens vergaderingen. Voor ons was je intern minstens net zo belangrijk als extern. Dankjewel.

Iris: Lieve Iris, Lieve Irish, ook al ben je nog steeds even klein als aan het begin, je bent toch in één jaar enorm gegroeid. Tijdens onze eerste koffiedate vertelde je mij dat het jouw doel was om alles uit dit jaar te halen wat er in zit en er vol voor te gaan. Ik kan je vertellen; dat doel heb je absoluut bereikt. Je mag echt trots zijn op jezelf, want dat zijn wij ook op jou. Dankjewel.

Jo-Anne: Lieve Jo-Anne, Lieve Jannie, wat heb jij hard gewerkt dit jaar. Je bent een echte doorzetter met een hart voor de vereniging. Samen gingen wij de strijd aan met Olympos, want samen stonden we sterk. Nu is het tijd om onze cape op te bergen, uit onze rol te stappen en te gaan genieten van onze vriendschap. Dankjewel.

Carlijn: Lieve Carlijn, Lieve Carflow, het leven is lang niet altijd één groot feest, maar met jou grotendeels wel. Terwijl jij bergen aan werk verzetten kon je ons tussendoor altijd weer aan het lachen maken met je grapjes, gekke dansjes en bijzondere woordkeuzes. Maar voor serieuze gesprekken wisten wij jou ook allemaal te vinden. Er is maar één passende zin om nu afscheid van jou te nemen: Adieu my friend. Dankjewel.

Emma: Lieve Emma, Lieve Eemflame, op het eerste gezicht ben jij een hele lieve rustige meid, maar al gauw leerden wij jou ook kennen als een sterke vrouw met een ongezoute mening. Je hebt een enorm empathisch vermogen en een groot hart waarmee jij altijd voor ons en de leden klaar stond. En ook al voelde het voor jou misschien niet altijd zo, uiteindelijk had jij altijd je zaken op orde. Wij hadden ons echt geen betere secretaris kunnen wensen. Dankjewel.